

Adsertiones juridicae inauguralis de remediis possessorii in genere & in specie de remediis adipiscendae possessionis

<https://hdl.handle.net/1874/342451>

14.
ADSSERTIONES JURIDICÆ
INAUGURALIS,
DE

Remediis possessoriis in genere & in specie
de Remediis adipiscendæ possessionis,

QUAS,

FAVENTE DEO TER OPT. MAX.

Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

JOANNIS GEORGII GRAEVII

Politices, Eloquentiæ & Historiarum Professo-
ris Ordinarii.

Amplissimi Senatus Academici consensu, Nobilissimæque

Facultatis JURIDICÆ Decreto,

Pro summis in UTROQUE JURE honoribus Privilegiis
doctoralibus ritè & legitime consequendis,

Eruditorum examini subicit

MATTHIAS WILHELMUS KYLMAN, Dusseldorpiensis.

A. D. 8. Julii, horis locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, clō Ioc xc.

ADSSERTIONES JURIDICAE
JANUARI 1771

D I

Remanens collectio in genere & in specie
de Remanens adhibenda collectionis

AVANT DE TER ORT, MAY

Authoris Martinus D. Rader

JOANNIS GEORGI GRAEVI

Politicæ, Historiæ & Historiarum Prolegomena
in Ordine

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

Tractatus de Legibus, Juribus

TRAJECTI ad RHENUM

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ

Typographi, cl. lxx.

REMEDIIIS POSSESSORIIIS,

Prooemium.

Quisquis vel a limine Judicia salutarit verissimam illud Justiniani Imperatoris nostri in §. 4. Inst. de interd. haud quaquam inficiari poterit, de Remediis possessoriiis materiam in foro, Judiciis & tribunalibus frequentissimam esse, nec mirum: cum enim ad ea quæ frugi sunt semper humana natura aspirare satagat, propter maximum commodum possessionis, quod illa secum affert: difficillimis namque probationum aliarumque molestiis sese implicare possidens necesse non habet, sed hoc onus in adversarium secum transfert l. 14. ff. de probat. l. 4. C. de edend. ipsique satis est si possideat l. 1. §. 6. ff. uti possidetis, nemo non tali comodo uti annititur sibi que illud competere vel asserit, vel ut nancisci possit, sumopere intendit, Quamobrem penitius in animum recipiens illud Pauli in l. 25. in prin. ff. de liberat. legato operam mihi luisse non videor, dum de remediis possessoriiis materiam in presentiarum pro ingenii modulo propono, placidæque disquisitioni subijcio. In nomine & ductu salvatoris nostri Jesu Christi ad hunc actum disputatorium absque longiori verborum ambage cum Imper: Nostro Justin. præf. in prooemio Inst. feliciter progrediens l. 2. C. de off. præf. præf. atri.

T H E S I S I.

Ne illotis manibus ut ita loquar cum Jcto Caio *in l. 1. ff. de orig. juris* ad materia hujus tractationem accessisse videar ab origine Remediorum possessoriorum exordior. Introducta vero sunt Remedia possessoria vel jure civili in genere ita sumpto, ita ut etiam jus prætorium in se comprehendat *arg. §. 7. Inst. de jur. natur. gent. & civil.* vel jure canonico. Prætor enim cum videret jus civile in specie sic dictum minis angustum esse æquitate ita suadente juris civilis hac in parte adjuvari vel supplendi gratia Remedia possessoria plura introduxit *tot. tit. ff. de interd.*

I I.

Cum vero Remedia possessoria plerumque prætoria interdicta vocari soleant: hinc ante omnia interdicti nominis cognitionem pro varia ipsius dispositione variam aggredior, & propriè quidem vocabulum interdictum prohibere vetare significat. Hic vero 1. sumitur in abstracto & tum eo continentur non solum decreta sed etiam edicta §. 1. *Inst. b. t. l. 1. §. 7. ff. de novi operis nuntiatione* 2. in concreto pro Remedio possessorio, quod inter duos litigatores prætor introducit & in hac significatione ab edicto differt, tanquam effectus a causa, quia ex edicto reddebatur interdictum tanquam alia actio prætoria Bachov. ad Treut. *vol. 2. disp. 25. thes. 1. litt. B. & C.* Hoc sensu dupliciter accipitur 1. strictè pro interdicto inhibitorio tantum, ut olim secundum dictum §. 1. *vers. sunt tamen l. b. 2. latè* pro quolibet Remedio possessorio. Prætor enim in plerisque interdictis utitur verbis prohibitivis. *Ut vim fieri vero, Ne vis fiat ei qui in possessionem missus:* etsi jubere aliquando soleat, verba tamen illa vim prohibitionis habent Matt. Wensleb. *in parat. ff. de interd. num. 3.* hoc modo variè a Ictis derivatur

vatur ab aliis enim ab interdicendo *arg. l. 1. ff. de pub.* quibusdam cum Imperat. Justin. *in §. 1. in fine Inst. h. t.* quod inter duos dicantur, a reliquis quod interdicta ad interim dicantur quæ ultima sanè derivatio quamvis potius allusio rem & naturam interdictorum optimè exprimit: cum toti negotio per interdicta finis non imponitur. sed ut plurimum, alia quæstio de proprietate alio Judicio terminanda superest.

I I I.

Ut vero de antiqua interdictorum solennitate nonnulla referam. Sciendum est quod interdicta olim erant jussa seu præcepta prætoris certis formulis constantia maximè de possessione vel quasi *prim. Inst. h. t. l. 24. de Rei vind.* qualis formula erat unde tu illum vi dejecisti eo restituas. Differebantque jure veteri interdictum & actio ex interdicto. Prætor enim imploratus alteri vocato primum per certam verborum formulam ipse interdicebat, illudque interdicti nomine veniebat: quod si vero ejusmodi interdicto vel præcepto jussus non obtemperaverat, prætor via executiva vel manu militari contra contumacem utebatur, vel civilius ex causa interdicti actionem ordinariam dabat *l. 1. §. 4. ff. uti possidetis l. 3. ne vis fiat ei qui in poss. missus.* Quæ nihil aliud erat quam actio in factum, qua agebatur de possessione vel tuenda vel recuperanda vel acquirenda: salva tamen quæstione de ipsius rei proprietate. Plura si quis de antiqua interdictorum processu scire appetat vid. Per. Frid. *in Tract. de Interd. comm. 17.*

I V.

Sublatis vero formulis, earumque impetrationibus a tempore Constantini Magni *110. tit. de formulis & impetrat. sublatis* revera hodiè interdictis non agimus, sed potius actione ad exemplum interdicti conceptâ, vel ex causâ ejusdem redditâ *d. §. ult. Inst. de interd.* quam tamen hodie in libello exprimere necesse non est: sed sufficit factum ipsum exponere & simpliciter rei veritatem narra-

re congrua petitione subjecta per cap. dilecti 6. de Judi. Gail. 1. obs. 61. in prin. Joh. Schneid. in §. omnium n. 111. Inst. de action.

Hiscæ consideratis ad definitionem interdictorum me confero. Cum vero rem definire in jure periculosum l. 202. ff. de a. R. j. placet aliqualem descriptionem potius quam perfectam & exactam definitionem adferre. *Interdicta itaque nihil aliud sunt, quam actiones prætoriae de possessione vel quasi.* Competentes actiones esse patet ex l. fin. C. h. t. dicuntur prætoriae ratione originis & introductionis prin. Inst. h. t. §. 3. j. de actio. Per verba illa de possessione vel quasi competentes indigitatur objectum: quamvis enim non omnia sint ex jure possessionis, sed quædam interdicta proprietatis causam contineant, tamen sunt omnia de possessione objective. Eorum varia enumerantur. Quod datur ei cui princeps pro misit ducere aquam ex castello in fundum suum l. 1. §. 38. & fin. de aq. quot. & ast. 2. de itinere actuque privato l. 3. §. 13. ff. de itinere actuque privato. 3. quæ de locis sacris & religiosis competunt l. 2. §. 2. ff. h. t. 4. de liberis hominibus exhibendis. Item causæ Regalium, Jurisdictionum Rerum Ecclesiasticarum, Beneficiorum, præbendarum V. Frederico Mind. de interd. comm. 21. n. 4. & seq. in quibus causis ita comparatum ut possessio, nisi quasi possessionis jure probato restituatur dd. ll. & 61. §. 38. de aq. quot. & ast. neque etiam viam ad aliud judicium petitorium nempe præparant l. 1. §. ult. ff. de aqua quot. asti.

VI.

Definitionem subsequitur distributio. Interdicta variè diversis respectibus in l. 1. & 2. ff. h. t. a Ictis Ulp. & Paul. dividuntur, quibus interpretes varias & multas addidere interdictorum divisiones ita ut Fred. d. tract. comm. 7. earum 30. recenseat, quas ut longius petitas & hanc materiam magis intricatam, quam expeditam reddentes, brevitatis studio supersedeo sufficiant illa. 1. a causa efficiente, in
Realia

Realia quæ oriuntur ex jure in re uti est possessio, quæ est remedium uti possidetis, & personalia quæ ex jure ad rem & delicto descendunt unde interdictum unde vi l. 1. §. *fin. h. t. l. 2. ff. uti possidetis* Bachov. ad Treut. vol. 2. disp. 28. thes. 1. lit. verb. actiones intellige reales divisionem hanc impugnant Herm. vult. ad princ. Inst. h. t. Wesenb. ad ff. de interd. n. 7. Treut. vol. 2. disp. 28. thes. 1. lit. C. realia tantum, alii ut Donell. 15. Commen. 37. Cujac. l. 5. obs. 12. personalia tantum existimantes, quos pulchrè refutat & ad contraria eorum argumenta Respondet Hahn. ad Wesenb. in ff. comm. 1. dissert. 11. n. 3. verb. *actiones extraordinarios*. 2. ab objecto & in universum: omnia interdicta dantur de rebus quæ vel sunt divini vel humani juris l. 1. ff. h. t. Prioris generis interdictum est ne quid in loco sacro fiat: sacrorum autem appellatione etiam loca sancta, in lata tamen significatione veniunt, uti muri & portæ civitatis l. 2. & 3. ff. cod. Res humani juris iterum sunt duplices, vel enim sunt nullius ut liberi homines de quibus exhibendis & deducendis edicta competunt. in l. 43. ff. tit. 29. 30. vel sunt alicujus. hæc sunt aut publicæ, aut singulorum l. 1. ff. h. de bonis publicis dantur interdicta, de locis, viis, fluminibus publicistit. 8. ff. usq. ad 16. quæ autem singulorum sunt aut ad res universales pertinent, ut interdictum quorum bonorum l. ult. C. de edict. D. Adri. Toll. aut ad singulas res privatorum, uti est interdictum uti possidetis, unde vi, & de itinere actus l. 1. prin. ff. h. t. 3. A modo & forma interdicensi, aut prohibitoria sunt, aut restitutoria, aut exhibitoria §. 1. inst. h. aut mixta §. 1. ff. h. Ratione personarum litigantium quædam sunt simplicia in quibus persona actoris & rei potest distingui, & duplicia, in quibus utriusque litigatoris par conditio est, nec quisquam præcisè reus vel actor intelligitur: ille tamen habetur pro actore, qui primus provocavit arg. l. 13. ff. de jud. Ratione temporis dividuntur in annalia & perpetua l. 1. §. *fin. h. t.* Illa dicuntur quæ intra annum utilem locum habent, ex quo cæperunt petere, eaque descendunt ex delicto, uti interdictum unde vi l. 4. ff. h. t. l. 15. §. 4. ff. *quod vi aut clam* l. 1. §. 39. ff. de vi & vi armat. Hæc sunt, quæ per 20 vel 30 annos durant. Brun. ad l. 1. h. §. 4. Ab effectu, sive sine sunt interdicta vel adipiscendæ, vel retinendæ, vel recuperandæ possessionis, quam viam in specie hic paulo fusius tractare instituimus. VII.

VII.

Interdictum autem adipiscendæ possessionis nihil aliud est quam interdictum quod ad acquirendam earum rerum possessionem, quas antea non habuimus, comparatum est §. 3. ff. de interd. & l. 2. ff. adipis. ff. ea l. hoc est de possessione hæreditatis vel rerum aliquo crediti jure nobis obligatarum adipiscenda, de hæreditate vel tota vel ejus parte. De tota aliud est remedium prætorium, ut quorum bonorum, aliud civile ex l. fin. Cod. de Edict. D. Adri. toll. De parte est interdictum quod legatorum. De credito duplex est vel generale ex l. 3. Cod. de pign. & hypot. vel speciale interdictum Salvianum. De detensione est interdictum ne vis fiat ei qui in poss. mis. De quibus ordine agemus.

VIII.

Primo autem loco inter interdicta apprehendendæ possessionis se offert interdictum. Quorum bonorum, estque remedium prætorium, quo bonorum possessor adversus quemvis pro hærede vel pro possessore possidentem ad adipiscendam bonorum hæreditariorum possessionem experitur l. 1. ff. & §. 3. inst. de interd. Directum datur bonorum possessori tam edictali, cui citra causæ cognitionem de plano bonorum possessio data est l. ult. C. qui admitt. ad bonorum posses. §. ult. Inst. de poss. quam decretali, cui scilicet præcedente causæ cognitione adeoque pro tribunali ea decreta est l. 1. §. 7. ff. de success. Edict. treut. vol. 2. disp. 25. thes. 1. lit. G. Utile hæredibus ex jure civilij tam ab intestato quam ex testamento, cum conceptio formulæ d. l. 1. ff. quo bono: generalis sit gloss. & Dd. comuniter in d. l. 1. Menoch. de adipiscenda possess. cui repugnat Frid. Mind. d. tract. tit. 16. n. 29. in intestati successione locum tantum habere putans hoc interdictum, ex ea ratione quod hæredibus ex testamento Remed. ex l. fin. C. de edict. d. Adri. toll. speciale competat. Ex asse sive ex certa portione, aut re certa instituti sint nihil refert arg. tot. tit. si pars hæred. petatur & l. 10. C. form. Emil. modo sic posteriores cohæredem ex certa portione non habeant, alias sunt legatariorum loco l. 13. C. de hered. inst. Hahn. ad Wesen. part. 1. dissert. 11. n. 2. Da-

etiam substitutis arg. l. 4. §. 4. de pupil & vulg. substit. Sed an suo hæredi competat doctores inter se dissentiunt, inter quos affirmantium opinioni cum Gail. l. 2. obs. 229. ad stipulamur per l. 23. prip. 30. ff. de acquirenda vel amitt. possess. nam cum suus hæres possessionem rerum hæreditariarum absque pœne non acquiri l. fin. l. de edict. Divi Adri. toll. & possessio in facto consistit l. 2. ff. de argu. possessione, ideoque nova actuali apprehensione opus habet interdictum, illo maxime utile erit ac necessarium, Gail. l. 2. obs. 129. & obs. 152. n. 3. 4. 5. 9. filio quoque & agnato ad successionem feudi ab intestato venienti 2. feud. 26. Wesen. in pacat. interd. n. 8. atque sic etiam Imperii ordinibus pro possessione regionum jure successionis obtinenda. Rosent. de feudis. l. 12. con. 12. num. 32. imo illis qui expectativam in feudo, postquam illud fuit apertum, consecuti & abusive investiti sunt, ad minimum suis datur imploratio officii Prætorique Menoch. remed. 6. ad ipis. poss. num. 34.

IX.

Datur adversus quemvis pro hærede vel pro possessore possidentem: pro hærede autem possidere dicitur is, qui se hæredem esse putat, cum tamen non sit, vel se non esse scit, mala tamen fide se hæredem esse pronunciat l. 11. ff. de hæred. petit. §. 3. Inst. de interd. Pro possessore possidet, qui nullo jure possidet, Sciens rem hæreditariam ad se non pertinere, interrogatus & cur possideat, responsurus est quia possideo d. l. 11. §. 1. l. 12. l. 13. ff. hæred. petit. Juris quoque interpretatione pro possessore possidere intelligitur, qui dolo possidere desiit l. 13. §. 14. ff. de hæred. petit. l. 27. §. 3. de rei vindicat. l. 1. ff. quorum bonorum & contra eum ad interesse restituendum agi potest. Mæv. part. 5. decis. 93. n. 4. ex dictis apparet contra illos titulo singulari & bona fide rem aliquam possidentes hoc interdictum sive directum sive utile non dari l. 1. ubi Gloss. & Dd. ff. quorum bonorum. Attamen si post mortem ejus de cujus hæreditate agit talem titulum acquisiverit, in præjudicium hæreditatis ab eo qui alienare non potuit utile illi interdictum, contra illum competit. arg. l. 13. §. 10. ff. de hæred. petit. Frid. Mind, de interd. com. m.

tit. 16. n. 57. & 58. neque contra debitores hæreditarios l. 2. ff. h. t. cum jura ad rem sive personalia, neque vere neque quasi possideantur. dissentit Frider. Mind. utile interdictum adversus debitoris hæreditarios competere existimans sepe d. tractatus.

X.

Objectum hujus interdicti indigitant ultima supra data definitio- nis verba, ad adipiscendam bonorum hæreditariorum possessionem. Bonorum autem hæreditariorum nomine hic veniunt res omnes corporales a defuncto tempore mortis possessæ l. 1. ff. h. t. l. 2. Cod. eod. Res autem incorporales uti jura incorporalia, si sint personalia ab hinc protinus arcentur, si realia in hoc interdictum veniunt arg. l. 8. §. 5. ff. si servit. vindicetur arg. l. si quando ced. unde vi non quidem per se, cum sui natura tangi non possint §. 2. inst. de rebus corporal. & non possideantur l. 3. prin. de acqui. posses. sed per consequentiam & quatenus rebus corporalibus adhærent. v. Menoch. remed. 1. quas. 21. & 22. n. 83. tam res in universum, quam una in particulari peti potest. Hæc enim ex jure agentis quatenus nimiram res singularis jure hæreditatis petitur pro universali habetur §. 3. Inst. de interd. tot. tit. si pars hæreditatis petitur.

XI.

Magnam hoc interdictum affinitatem habet cum hæreditatis petitione: in his tamen differunt 1. quod hæc persequatur quoque jus hæreditarium, quod itidem apud debitores est l. 13. Illud vero possessorium arg. l. 1. h. t. Hujus finis est ut agens hæres declararetur & res hæreditariæ restituantur l. 10. §. 1. ff. de hæred. petit. Illius ut possessio transferatur: ob suprascriptam affinitatem cum hæreditatis petitione præscribitur jure quidem civili 30 annis arg. l. 3. C. de 30 vel 40. annorum præscrip. Jure autem can. huic non ita facillè præscribitur per can. fin. x. de præscrip. c. 5. x. de præscrip. nisi ille qui se hæredem bona fide putavit. Exceptio domini tum demum in hoc judicio possessorio obijci potest si in continenti probatur

probatur. At si altiorem indaginem requirat exceptio talis ad petitorium iudicium rejicienda erit. Wefenb. in art. ff. h. t. Menoch. remed. 1. nior. 103. ceg. Summarium enim hoc est iudicium & omnibus frustrationibus & dilationibus amputatis restitutio auctori confestim facienda. p. l. ult. C. h. t.

XII.

Nunc ad famigerabile illud remedium civile ex Const. Imperat. Justin: in l. fin. C. de edict. Divi Adriani tollendo transgrediamur. Est autem conditio, qua hæres testamento scriptus, vel scripti hæres illud nullo visibili vitio laborans, producens & missionem postulans in possessionem omnium rerum hæreditariarum, quæ tempore mortis testatoris fuerunt, mittitur a iudice summam causam cognoscente sive habeat contradictorem, sive non d. l. fin. vers. fin. autem d. t. nisi hic sit legitimus, qualis est qui jam antea possidet & titulum suæ possessionis allegat. Menoch. Remed. 4. n. 565. item citati & venientes ab intestato, si sint in possessione, idem Menoch. d. Remed. n. 463. & qui in continenti de jure dominii docere potest. d. Remed. n. 75.

XIII.

Ex supra data descriptione patet non ab intestato heredi. Men. Rem. 4. n. 64. sed ex testamento tantum competere hoc interdictum, sive ex asse sive ex parte instituto d. l. fin. C. h. t. qui eo ipso quod iudici testamentum quo hæres institutus est, ostendit & præsentat personam suam, satis legitimavit; illaque ostensio plenam ac perfectam facit probationem Menoch. Remed. ad ip. s. 4. n. 51. 446. in fin. & 694. Mev. parte prim. decis. 98. hæredis quoque hæres hoc Remedio uti potest qui etiam verus hæres est testatoris l. ult. Cod. de hered. inst. l. 194. ff. de R. J. sive hic ex testamento sive ab intestato succedat nihil refert Menoch. d. Remed. 4. n. 242. & seqq. si primus ex intestato successit, & secundus ex testamento succedat, hic hoc Remedio uti non poterit Achil. Perf. sing. Tr. ad. h. l. n. 179. fidei Commissarius uni-

verfalis, cui verbis restitutio facta est Cothm. vol. 5. *Confil.* 4. n. 275.
 substitutus dummodo primo loco institutus defecerit. l. *hæredis ap-*
pellario. l. sciendum ff. de v. f. Menoch. d. Remed. n. 206.

XIV.

Requiritur autem ut in substantiali testamenti parte uti est insti-
 tutio hæredis subscriptio & subsignatio 7 testium nihil sit cancel-
 latum aut expunctum, secus est si aliquid rasum vel abolutum suis
 circa accidentalia v. g. legata & sit vitium invisibile, cujusmodi est
 falsum inofficiosum testamentum aut injustum, nisi objectum in con-
 tinenti probari possit l. 3. §. 13. ff. *ad exhib. & l. 13. §. 3. ad senatus*
Conf. Terul. Quod ipsum relinquendum arbitrio judicis arg. l. *in*
fraudem 45. §. 10. *vers. cujus rei. ff. de jure fisci.* 2. Apud judicem
 competentem missio petatur necesse est. Qui hic est judex territorii
 sub quo res hæreditariæ de quarum possessione agitur sitæ sunt. l. 1. *C. ubi*
de possess. agi oportet. 3. Hæres scriptus in possessionem rerum hære-
 ditarum, quæ testatoris mortis tempore fuerunt, mittatur. d. l.
fin. in verbis in possess. earum rerum que mortis tempore fuerunt. Sive
 sint res corporales sive incorporales, mobiles sive immobiles, Res
 testatori commodatæ ac depositæ Sichard. *ad. l. 2. n. ult.* in feuda-
 libus locum quoque habet hoc Remedium: si itaque filia hæres in-
 stituta sit in possessionem rerum feudalium, quæ a patre possideban-
 tur, mittenda erit etiam si agnati contradicant, illamque feudorum
 incapacem esse obijciant Hart. *Pist. l. 4. quest. 10. n. 6. & seqq.* nisi non
 solum ex tenore investituræ de agnatorum jure constet, sed etiam
 hi in possessione feudi constituti sint, vel si incontinenti probari pos-
 sit ad solos masculos feudum pertinere d. *Pist. d. l. n. 24. DD.* hanc
 legem ult. extendunt, primo ad eos qui sunt hæredes instituti in Co-
 dicillis. 2. ad hæredes testamento nuncupativo restitutos rite per
 notarium in scripturam redacto. 3. ad testamentum judiciale minus
 solemne Menoch. *Remed. 4. n. 91. Carpz. lib. 6. Resp. Juris. 2.*
Resp. 20. n. 2.

XV.

Ordo nunc postulat ut dictis quædam de Remediis, tam prætorio quam civili, quibus possessionem totius hæreditatis adipiscimur. Quædam de interdicto pro parte hæreditatis competente inferamus, vocaturus illud quod legatorum, quo constituitur, que quod quis legatorum nomine non voluntate hæredis acceperit, id restituat hæredi *l. 1. §. 1. ff. quod legator.* Acquissimum enim visum est, unumquemque non sibi ipsi jus dicere, occupatis legatis, sed hæc ex manu hæredis accipere *d. l. 1. §. 1. & 2.* & quamvis cætera interdicta adipiscendæ possessionis inter actiones reales referantur, cum autem hoc ex quasi delicto originem habeat potius ad personales referendum erit, quæ tamen in rem scripta, quæ datur adversus tertium etiam possessorem *l. 1. §. 13. ff. h.* Datur hæredi vel bonorum possessori sive ex testamento sive ab intestato *l. 1. §. 3. & 11. & l. un. C. h. r.* illis directum, his utile tantum. *d. l. 1. §. 3. ibi propter utilitatem Menoch. Remed. adipis. 2. n. 13.* Fidei commissario universalis *l. sicut §. 1. ff. quibus modis pignus vel hypo. fol.* contra legatarios, qui legatorum nomine quod non ex voluntate hæredum occuparunt *l. §. 11. 14. 15.* ut & fideicommissarios tam particulares quam universales propter generalitatem. *l. un. C. cod. cui repugnat Perez. in C. h. r. n. 6. d. l. ad fideicommissarium singularem restringens, quin & contra eum qui officio judicis consecutus est possessionem arg. l. 1. C. Comm. de leg. & contra eum qui possidet pro legato l. 1. §. 4. h. r. contra successores quoque singulares pl. 1. §. 10. 813. h. r. Menoch. Remed. 2. quæst. 21. an contra Donatarios mortis causa detur inter doctores non convenit negativam sustinet Zoef. ad dig. h. r. n. ult. Menoch. Remed. 2. n. 80. Wesenb. in paret. n. 7. sed affirmativa verior est per §. 1. f. de donat. l. 18. ff. de donat. mort. caus. arg. l. 16. ff. & l. pen. C. ad l. fal. detractio enim falcidiæ quæ est fundamentum interdicti, in donatione mortis causa quoque locum habet nisi a defuncto jam tum donatario res fuerit tradita.*

Si dubitetur an quis pro legato vel pro herede vel possessore possideat, hoc interdictum cum hereditatis petitione est jungendum *l. 1. §. 4. b. t.* cum protestatione nos velle ex alterutra consequi quod nobis debetur. Quotiescunque enim ex facto, incertum quæ actio teneat. Nos duas possumus proponere actiones cum protestatione velle ex alterutra consequi, quod nobis debetur *Corb. vol. 3. rest. 4. num. 33.* petitur hoc interdicto ut possessio rei legatæ heredi restituantur. Si vero legatarius restituere nolit in id quod interest damnatur & quidem ante hereditatem aditam ab herede possessam *l. 1. §. 2. l. 2. §. 2. ff. b. t.* mitius enim cum legatariis ipso jure rei legatæ Dominis agitur. Quod si rem legatam ab herede occupatam subtraxerint, aut per vim abstulerint, jus legati omnino amittunt *l. 5. C. de leg. & tanquam reliqui violenti creditoris puniuntur arg. l. 13. ff. quod metus l. 7. c. unde causa.* In eum vero possessio heredi conceditur, ut recuperata illa & exhausta legatis hereditate quartam ex *l. fal. vel fideicommissarius quartam trebellianam retinere sibi possent d. l. 1. §. 5. b. d. l. un. C. eod. l. pen. l. ad leg. fal.* & extra causam falcidix ob quodcunque heredis interesse *Mand. tit. 17. n. 21.* contra *dd.* communiter. Hæres hoc interdicto usus debet prius satisficere, quod velit legatario rem restituere, si æ alienum sit solutum & ipse quartam hereditatis acceperit *l. 1. §. 16. 17. b. t. 2.* si vero hæres vel bonorum possessor nolit cavere rejicitur ab usu interdicti. Cautio illa potest frui pignoribus & fidejussoribus *l. 1. §. 9. & 15. b.* si fidejussores desinunt esse solvendo, legatarius petere potest, ut in bona hereditaria immitatur *l. 1. §. 7. & 16. ff. b.*

XVII.

Exposuimus quæ de hereditate vel tota, vel cujus parte competunt interdicta. Nunc ad illa quæ de credito, inter quæ duo tantum occurrunt, unum generale ex *const. Imperat. Severini & Antonini in l. 3. C. de pig. & hyp.* aliud speciale quod appellatur *falcidianum*. Generale est, quo creditores non reddita sibi pecunia possessionem

sessionem rei ex Conventione propria autoritate adipiscuntur, & add. pactum executivum vocatur. Alias regulariter nemini licet citra conventionis legem vel magistratus jussum rem sibi obligatam propria autoritate occupare per l. 13. ff. quod metus causa si quis enim armis hoc facere attentaverit l. Ful. de vi pub. tenetur l. 3. §. 6. ff. ad l. Ful. de vi pub. si absque armis pœna est dignitatis amissio, & tertix partis bonorum publicatio l. 1. in prin. ff. ad leg. Ful. de vi prov. & hæc ita sunt intelligenda, ut hic contra non excludat magistratus autoritatem d. l. 3. ubi autoritate præsidii C. b. sed potius, cautior securiorque aut actor implorando officium Judicis et si non necessarium juxta l. si pupillorum §. 1. ff. de rebus eorum ubi Gloss.

X V I I I.

Speciale est interdictum salvianum quod: succurrit Domino fundi ad consequendam possessionem rerum coloni propensione sibi per expressam conventionem pignori obligatarum l. 1. C. de precario & salviano interd. ff. 3. in fin. Inst. de interd. ad hoc autem interdictum fundandum requiritur ut bona illata a colono in prædium rusticum expressè oppignorentur pro annua mercede, & hæc colonus possideat, non vero tertius l. 1. ff. h. l. 1. Cod. eod. directum datur locatori prædii rustici l. 1. ff. de salv. interd. §. 3. Inst. de interd. contra colonum tam eum, qui nummis colit, quam partiarium Menoch. remed. 3. num. 83. & seqq. Perez. in cod. h. t. n. 15. utile vero datur locatori prædii urbani contra inquilinum pro rebus investis & illatis l. 1. C. b. & creditoribus, qui vel expressam vel tacitam habent hypothecam extra causam locationis per l. 1. ibi debitor tuus ea que tibi obnoxia sunt & ibi conductorem debitorumve C. b. t. non datur adversus tertium possessorum, nisi a colono causam habeat, qui nec exceptione excussionis uti poterit cum illa sit altioris indaginis & possessoria Judicia sint summaria. Ideoque illa ad petitorium remittenda erit arg. l. fin. C. de acq. possess. datur autem adversus inquilinum inquilini, quia ejus res illatæ pro pensione tacitè oppignorantur l. 11. §. 15. ff. de pig. act. licet adversus colonum
coloni

coloni non competat. Ratio hujus est, quod ejus res priori locatori non obligentur *l. 24. §. 1. ff. locat. cond.* magnam cum hoc interdicto affinitatem habet actio serviana: in sequentibus tamen differunt 1. quod illud merè est possessorium remedium paratæ executionis. Hæc est petitorii & ordinarii Judicii Menoch. *remed. 3. num. 8.* 2. in illo sufficit probare possessionem debitoris tempore obligationis, non admittitur exceptio, dominii, in hac rem pignoris causa inductam fuisse in bonis debitoris *l. 15. ff. 1. ff. de pignoribus.* Hæc adversus tertium possessorem extenditur *§. 7. ff. de act. le-*cus illa Ex dictis apparet, longè utilius esse illo quam hæc experiri Menoch. *remed. 3. num. 7.*

X I X.

Relat illud, quod de detentione est remedium, scilicet Ne vis fiat illi, qui in possessionem missus. Quod, quia ad adipiscendæ retinendæ & recuperandæ possessionis remedia referri potest *l. 1. §. 2. b.* ideoque quodam de hoc breviter referemus. Datur enim ei qui non fuit admittus in possessionem, & ita inducendus vel manu militari, vel beneficio edicti *d. l. 1. §. 1. & 3. ff. ne vis fiat ei qui in possess. missus est l. 3. prin. eod.* etiam dejecto a possessione competit *d. l. 1. §. 3. b. t.* turbatis quoque prodest, eo quod prætor omnino eos qui in possessionem missi sunt interdicto hoc velit succurre perinde autem ex qua causa immissio facta modo illa causa non sit nulla. Nec falsa vel in totum vel ex parte quia decretum judicis est individuum Brun. *ad l. 1. n. 11. hoc tit.* ad id datur quanti interest actoris vim factam non esse vel missum in possessione tutum & quietum fuisse *l. 1. §. 5. C. fin. §. 2. ff. b. t.* & potest actor rem principalem petere licet interesse ab alio acceperit arg. *D. l. 1. §. 5. b.* competit hæc actio etiam statim a die prohibitionis Oldendorff. *Class. act. 5. n. 8.* & est annua *l. 1. §. 8.* ex causa legatorum vero & fidei commissorum perpetua est & in heredem datur *l. 1. §. fin. b.* datur ei qui in possessionem missus est. *D. l. 1. §. 2. b. t.* & ejus heredibus & aliis successoribus *d. l. 1. §. fi. b. t.* adversus omnes qui vel suo vel alieno nomine prohibent ne quis immittus possessionem consequi

sequi possit, vel cum turbent & eijciant l. 2. §. 1. b. l. 1. §. 3. eod. etiam contra pupillum si tutor turbavit & est solvendo l. 1. §. 6. hoc tit. & patrem si filius ejus jussu hoc fecerit l. 1. §. 7. b. Hæredibus datur non vero contra hæredes nisi in id quod ad eos pervenit. l. ult. §. 1. b. & l. 1. §. 8. eod.

X X.

Ultimum quod ad adipiscendam possessionem datur remedium nunc aggredimur illudque ut supra thes. 7. dictum datur ex officio judicis nobili hæredi, qui possessionem hæreditatis vacantis magistratus autoritate adipiscitur. De quo vide Menochium per totum *Remed. adipif.* 6. Solent quoque ex hodierna consuetudine & praxi: Si possessio vacans est plerumque notarius & testes in ejus apprehensione adhiberi & superea quomodo & quibus solennitatibus facta sit instrumenta conficere, quibus judicialiter productis possessio comprobatur *vide elud. Tr. rerum quotidianarum. C. 6. n. 98.* & hoc peracto solent adhuc petere mandatum manutenentiæ quod nihil aliud est quam imploratio officii judicis ut apprehendens in sua possessione confirmetur.

* Errata in titulo inauguralis T. 1. l. 10. pro minis lege nimis T. 2. l. 15. pro vero; vero. T. 3. l. 6. pro alteri, altero. ead. l. pen. pro antiqua, antiquo. T. 5. l. 17. pro Friderico, Fridericum. T. 6. l. pen. pro viam, primam T. 7. l. pen. pro detentione detentione T. 8. l. 6. pro possessori possessori ead. l. 18. pro sic, hi ead. l. 27. pro pene acquiri, possessione non acquiri. ead. l. 29. pro interdictum, illo interdictum illi. ead. l. pen. pro suis, his. & l. ult. pro prætorique, Judicis T. 9. l. 15. pro agit talem, agitur reus talem. T. 11. l. 10. pro domini, domini. ead. l. 14. pro nior, num: Th. 13. l. 10. pro ex, ab T. 14. l. 3. pro suis, sic T. 15. l. 4. pro vocaturus vocaturque. ead. l. 11. pro quæ datur, quia datur. ead. l. 17. pro quod, quid. T. 16. pro creditoris, creditores. T. 16. l. 15. pro vero possessio, vero finem possessio ead. l. 17. pro trebellianam trebellianicam. ead. lin. pro possent, possit. ead. l. 19. pro Man. Min. l. 23. pro frui, fieri l. ult. pro immitatur, immittatur. T. 17. l. 1. pro cujus, ejus. l. pen. pro aur, eris. T. 19. pro cum, eum. reliqua propter pagine penuria benevole lectori committuntur.

COROLLARIA.

Quamvis dubium sit an possessoria acquirendæ & recuperandæ possessionis cum petitorio jure civili cumulentur l. 1. C. de appellat. tamen de jure canonico & hodierna praxi hæc cumulatio admittitur.

I I.

Causa possessorii prior, posterior petitorii est adeoque hoc ordine inverso adversarius appellare potest.

I I I.

Solo petitorio instituto Judex possessorio judicare nequit licet de illo constet ex actis.

I V.

Solo possessorio instituto Judex de proprietate judicare non potest licet ex actis de justa petitorii causa constet.

V.

Possessorium præpetitorio eligere consultius censetur.

V I.

Petitorium si clarum est absorbet possessorium.

F I N I S.